

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Mgr. J.**, bytom L., *zastúpená advokátom JUDr. M.*, Advokátska kancelária, Š., proti žalovanému: **Mesto Nitra**, Štefánikova trieda č. 60, Nitra, za účasti: T. a.s., so sídlom B, K., zastúpeného spoločnosťou S., s.r.o. Z., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SP 9196/2006/004-Ing.Ki zo dňa 9. júna 2006, o odvolaní účastníka konania T. a.s., so sídlom B, K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 29S 39/2006-156 zo dňa 28. novembra 2008 v spojení s opravným uznesením č. k. 29S 39/2006-192 zo dňa 17. apríla 2009 a proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 29S 39/2006-182 zo dňa 26. februára 2009 v spojení s opravným uznesením č. k. 29S 39/2006-190 zo dňa 17. apríla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie účastníka konania T. a.s., so sídlom B., K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 29S 39/2006-156 zo dňa 28. novembra 2008 v spojení s opravným uznesením č. k. 29S 39/2006-192 zo dňa 17. apríla 2009 **o d m i e t a .**

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie účastníka konania T. a.s., so sídlom B., K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 29S 39/2006-182 zo dňa 26. februára 2009 v spojení s opravným uznesením č. k. 29S 39/2006-190 zo dňa 17. apríla 2009 **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením č. k. 29S 39/2006-156 zo dňa 28. novembra 2008 v spojení s opravným uznesením č. k. 29S 39/2006-192 zo dňa 17. apríla 2009 uložil žalovanému Mestu Nitra doručiť žalobkyňi rozhodnutie č. SP 9196/2006-004-Ing.Ki zo dňa 9.6.2006 a to v lehote 10 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd v danej veci mal preukázať, že žalobkyňa sa žalobou domáhala preskúmania a zrušenia stavebného povolenia (zmeny dokončenej stavby) „T.“, ktoré vydal žalovaný napadnutým rozhodnutím č. SP 9196/2006-004-Ing.Ki zo dňa 9.6.2006 a súčasne žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť doručiť jej uvedené rozhodnutie, tvrdiac, že žalovaný správny orgán s ňou ako s účastníčkou konania nekonal napriek tomu, že mal vedomosť, ako aj stavebník, o jej uplatnenom reštitučnom nároku k pozemkom po nebohom A. v kat. úz. N. pôvodne zapísaných v PK vl. č. X., parc. č. X. a X., pričom jej reštitučný nárok je evidentný a možno ho považovať za iné právo k pozemkom podľa § 59 ods. 1, písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Podľa názoru krajského súdu žalobkyňa, resp. jej právny predchodca mal byť účastníkom stavebného konania a malo byť im doručené stavebné povolenie, pretože stavebník T., a.s. podal žiadosť o vydanie stavebného povolenia žalovanému dňa 28.4.2006, teda v čase, keď vedel, že k pôvodným parcelám č. X. a X. bol uplatnený reštitučný nárok a jeho vlastníctvo bolo spochybnené. Krajský súd vzhľadom na zistenie, že žalovaný nedoručil žalobkyňi alebo jej právnenému predchodcovi ako účastníkovi stavebného konania rozhodnutie, správnenému orgánu uložil, aby účastníkovi konania toto rozhodnutie doručil.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal odvolanie účastník preskúmovacieho konania T. a.s., so sídlom B., K.. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil. Vytýkal súdu prvého stupňa, že po novele Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008 nerozhodol o jeho pribratí do konania ako účastníka konania, pričom na veci nič nemení fakt, že bol vedľajším účastníkom konania, pretože vedľajší účastník nemá rovnaké oprávnenia ako účastník. Namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvého stupňa práva podať odvolanie proti predmetnému uzneseniu, pretože novela Občianskeho súdneho poriadku umožnila, aby účastníkom v správnom súdnictve bol nielen žalobca a správny orgán, ale aj osoba, ktorej práva by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté a nepochybným zmyslom novely OSP bolo efektívne zabezpečiť osobám, ktorých právo môže byť v správnom súdnictve dotknuté, právo na spravodlivý súdny proces, ktorý je možné dosiahnuť len vtedy, ak sa dotknutá osoba môže brániť proti spochybňovaniu jej práv pri rozhodovaní podľa § 250b ods. 2, a preto musí byť § 250b ods. 4 O.s.p. interpretovaný tak, že ustanovuje aj právo dotknutej osoby podať odvolanie proti procesnému rozhodnutiu súdu vydanému podľa § 250b ods. 2 O.s.p.. Vo veci samej namietal nedostatočne zistený skutkový stav súdom prvého stupňa a nesprávne právne posúdenie veci.

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením č. k. 29S 39/2006-182 zo dňa 26. februára 2009 v spojení s opravným uznesením č. k. 29S 39/2006-190 zo dňa 17. apríla 2009 konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd v danej veci vychádzal zo skutkových okolností, že po doručení rozhodnutia žalovaného č. SP 9196/2006-004-Ing.Ki zo dňa 9.6.2006 na základe uznesenia krajského súdu č. k. 29S 39/2006-156 zo dňa 28.11.2008 právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 19.1.2009, žalobkyňa podala proti rozhodnutiu žalovaného odvolanie v zákonnej lehote a skutočnosť, že začalo odvolacie konanie žalovaný oznámil súdu podaním zo dňa 30.1.2009 v súlade s § 250b ods. 2 O.s.p. Podľa názoru krajského súdu z uvedeného dôvodu v danej veci nie sú splnené podmienky na preskúmanie žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, pretože žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom súdneho prieskumu, keďže je predmetom odvolacieho konania, a teda nemožno ho preskúmať v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, a preto konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

Krajský súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. c/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, pretože konanie bolo zastavené a nezistil dôvod podľa § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie účastník preskúmovacieho konania T. a.s., so sídlom B., K.. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil. Vytýkal súdu prvého stupňa, že po novele Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008 nerozhodol o jeho pribratí do konania ako účastníka konania, pričom na veci nič nemení fakt, že bol vedľajším účastníkom konania, pretože vedľajší účastník nemá rovnaké oprávnenia ako účastník. Namietal, že napadnuté uznesenie je vecne nesprávne, že je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci a nie je dostatočne odôvodnené.

Žalobkyňa ani žalovaný správny orgán sa na odvolanie nevyjadrili, odvolací návrh nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 preskúmal napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa a konania im predchádzajúce v zmysle §§ 212 ods. 1 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené zákonné podmienky pre prejednanie odvolaní vo veci samej.

Pokiaľ krajský súd napadnutým uznesením č. k. 29S 39/2006-156 zo dňa 28. novembra 2008 v spojení s opravným uznesením č. k. 29S 39/2006-192 zo dňa 17. apríla 2009 uložil žalovanému

Mestu Nitra povinnosť doručiť žalobkyni rozhodnutie č. SP 9196/2006-004-Ing.Ki zo dňa 9.6.2006 a to v lehote 10 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia postupom podľa § 250b ods. 2 O.s.p. a poučil účastníkov, že proti uzneseniu, ktorým žalovanému správneho orgánu bola uložená povinnosť doručiť rozhodnutie správneho orgánu napadnuté žalobou, nie je prípustný opravný prostriedok, poučil účastníkov preskúvavacieho konania správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd nemal dostatok právomoci na preskúmanie jeho zákonnosti vo veci samej.

Podľa § 250b ods. 1 až 5 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správneho orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu opovedomí.

Súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov.

Ak správny orgán nedodrží súdom určenú lehotu na doručenie správneho rozhodnutia alebo ak vec nepredloží súdu na konanie ani po opakovanej výzve, súd môže rozhodnúť o uložení pokuty správneho orgánu až do 1.640 eur, a to aj opakovane. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty je prípustné odvolanie.

Prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 218 ods. 1 O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré: a) bolo podané oneskorene; b) bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený; **c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné;** d) nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1, e) rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Odvolací súd nemohol vyhovieť námietke žalobkyne, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil právo podať odvolanie proti predmetnému uzneseniu z dôvodu, že novela Občianskeho súdneho poriadku umožnila, aby účastníkom v správnom súdnictve bol nielen žalobca a správny orgán, ale aj osoba, ktorej práva by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté a nepochybným zmyslom novely OSP bolo efektívne zabezpečiť osobám, ktorých právo môže byť v správnom súdnictve dotknuté, právo na spravodlivý súdny proces, ktorý je možné dosiahnuť len vtedy, ak sa dotknutá osoba môže brániť proti spochybňovaniu jej práv pri rozhodovaní podľa § 250b ods. 2, a preto musí byť § 250b ods. 4 O.s.p. interpretovaný tak, že ustanovuje aj právo dotknutej osoby podať odvolanie proti procesnému rozhodnutiu súdu vydanému podľa § 250b ods. 2 O.s.p.

V právnej úprave ustanovenej v § 246c ods. 1, veta druhá O.s.p. zákonodarca prejavil vôľu tak, že **opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti** a to vzhľadom na charakter a účel správneho súdnictva ustanoveného v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, účelom ktorého je zabezpečiť efektívny a urýchlený prieskum zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy vydaných v administratívnom konaní.

Právna norma v § 250b ods. 2 O.s.p. ustanovuje, že **súd overí správnosť tvrdenia žalobcu, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť a súčasne, že týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný.** Zákonodarca v uvedenej právnej norme neustanovuje prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu, ktorým rozhoduje o uložení alebo neuložení povinnosti správne orgánu doručiť rozhodnutie napadnuté žalobou žalobcovi.

Právna norma v § 250b ods. 4 O.s.p. ustanovuje, že **ak správny orgán nedodrží súdom určenú lehotu na doručenie správneho rozhodnutia alebo ak vec nepredloží súdu na konanie ani po opakovanej výzve, súd môže rozhodnúť o uložení pokuty správne orgánu až do 1.640 eur, a to aj opakovane. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty je prípustné odvolanie.** Z uvedenej právnej normy teda vyplýva, že zákonodarca pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu súdu, ktorým rozhodol o uložení pokuty ak správny orgán nedodrží súdom určenú lehotu na doručenie správneho rozhodnutia alebo ak vec nepredloží súdu na konanie ani po opakovanej výzve.

Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné interpretovať § 250b ods. 4 O.s.p. tak, že ustanovuje aj právo dotknutej osoby podať odvolanie proti procesnému rozhodnutiu súdu vydanému podľa § 250b ods. 2 O.s.p., pretože na základe použitia gramatického, logického a rozumného výkladu právnej normy ustanovenej v § 250b ods. 4 O.s.p. je možné dospieť k jednoznačnému záveru, že prípustnosť odvolania je len proti tomu rozhodnutiu, ktorým súd uložil správne orgánu pokutu za nesplnenie povinnosti uloženej mu podľa § 250b ods. 2 O.s.p., keďže zákonodarca v tejto právnej norme výslovne ustanovuje prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu o uložení pokuty. Z uvedených dôvodov je prípustná interpretácia § 250b ods. 4 O.s.p. teda len na tie prípady, keď súd rozhodol o uložení pokuty správne orgánu za nesplnenie povinnosti mu uloženej podľa § 250b ods. 2 O.s.p.. Vzhľadom k tomu, že zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 250b ods. 2 O.s.p. neustanovil prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu súdu o uložení alebo neuložení povinnosti správne orgánu doručiť rozhodnutie žalobcovi výslovne, prejavil vôľou v spojení s právnou úpravou ustanovenou v § 246c ods. 1, veta druhá O.s.p. tak, že proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

Odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na tvrdenie odvolateľa, že ním urobený výklad § 250b ods. 4 O.s.p. je v súlade s rozhodovacou praxou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorého okrem iného „v situácii, keď ustanovenie právneho predpisu dovoľuje dvojaký výklad, má prioritu jeho výklad ústavne súladným spôsobom“. Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 250b ods. 4 O.s.p. výslovne prejavil svoju vôľu, z ktorej jednoznačne vyplýva, že odvolanie je prípustné len proti tomu rozhodnutiu súdu, ktorým bola uložená pokuta, za nesplnenie povinnosti správne orgánom uloženej mu podľa § 250b ods. 2. Zákonodarca v ustanovení § 250b ods. 2 O.s.p. neustanovil právo na opravný prostriedok, a preto v súlade s aplikáciou ustanovenia § 246c ods. 1, veta druhá proti rozhodnutiu súdu postupom podľa § 250b ods. 2 nie je prípustný opravný prostriedok. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu teda nejde o situáciu, keď ustanovenie právneho predpisu dovoľuje dvojaký výklad, keďže vôľa zákonodarcu v právnej norme ustanovenej v § 250b ods. 4 O.s.p. a v právnej norme ustanovenej v § 250b ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1, veta druhá je výslovne ustanovená.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie účastníka preskúmvacieho konania T. a.s., proti napadnutému uzneseniu č. k. 29S 39/2006-156 zo dňa 28. novembra 2008 v spojení s opravným uznesením č. k. 29S 39/2006-192 zo dňa 17. apríla 2009 odmietol podľa § 218 ods. 1, písm. c/ O.s.p., pretože odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Pokiaľ účastník preskúmvacieho konaníam T. a.s., odvolaním napadol uznesenie krajského súdu č. k. 29S 39/2006-182 zo dňa 26. februára 2009 v spojení s opravným uznesením č. k. 29S 39/2006-190 zo dňa 17. apríla 2009, ktorým súd prvého stupňa konanie zastavil, podľa názoru odvolacieho súdu nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania.

Účastníkom v zmysle § 201 O.s.p. je najmä účastník, ktorý v konaní nebol aspoň čiastočne úspešný, bez ohľadu na to, či ide o neúspech vo veci samej alebo o neúspech v procesných otázkach. Vôľou zákonodarcu vo štvrtjej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej odvolacie konanie bolo zaručiť súdnu ochranu účastníkovi konania, ktorého práva, právom chránené záujmy a povinnosti boli súdnym rozhodnutím dotknuté, podaním odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd jeho nárokom nevyhovel, alebo im vyhovel len čiastočne.

Súdy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov správnych orgánov podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo na základe žalôb (druhá hlava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku podľa §§ 247 a nasl.) alebo opravných prostriedkov (tretia hlava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku podľa §§ 250l a nasl.), ktorými sa žalobcovia alebo navrhovatelia domáhajú preskúmania zákonnosti a postupu správnych orgánov tvrdiac, že boli na svojich právach ukrátení rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu. Pokiaľ súd v preskúmvacom konaní dospeje k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu alebo postup, ktorý mu predchádzal, bol v rozpore so zákonom preskúmvané rozhodnutie správneho orgánu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a pokiaľ zistí, že nie sú splnené zákonné podmienky na súdny prieskum, preskúmvacie konanie zastaví.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením zastavil konanie o žalobe, ktorou žalobkyňa žiadala, aby súd uznesením uložil žalovanému správne orgánu povinnosť doručiť jej rozhodnutie – stavebné povolenie č.j. SP 9196/2006-004-Ing.Ki zo dňa 9.6.2006 a odložil vykonateľnosť tohto rozhodnutia a súčasne žiadala, aby súd uvedené rozhodnutie zrušil; žalobkyňa v žalobe tvrdila, že na Mestskom úrade v Nitre bolo vedené stavebné konanie pod zn. 9196/2006, kde stavebník T., a.s. žiadal o vydanie stavebného povolenia na parcelách, ktoré sa zhodujú s PKV č.X., ku ktorým si uplatnila reštitučný nárok na Obvodnom pozemkovom úrade v Nitre v konaní vedenom pod č. 2004/00119-72-RI a súčasne tvrdila, že stavebník si bol vedomý právnych väd na pozemkoch, ktoré mu neumožňovali začať stavať a vedome ich pred orgánmi štátnej správy zamlčal s cieľom, čo najrýchlejšie na týchto sporných parcelách postaviť budovu a tým následne postaviť reštituentov pred hotovú vec; žalovaný správny orgán rozhodnutím napadnutým žalobou povolil stavbu „T. S T., a.s..

Z uvedeného teda vyplýva, že napadnutým uznesením neboli dotknuté žiadne subjektívne práva odvolateľa T., a.s., keďže preskúmvacie konanie voči rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu, ktoré bolo vydané v jeho prospech, bolo zastavené.

Podľa názoru odvolacieho súdu odvolateľ nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 201, pretože súd prvého stupňa týmto uznesením zastavil konanie, predmetom ktorého bolo rozhodnutie o povolení stavby v jeho prospech, v dôsledku čoho napadnutým rozhodnutím súdu nedošlo k porušeniu žiadnych jeho subjektívnych práv, a nemožno ho považovať za neúspešného účastníka v preskúmvacom konaní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie odvolateľa T., a.s. v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1, písm. b/ odmietol, pretože bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1, písm. c/. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania, pretože odvolanie odmietol, majúce za následok ukončenie odvolacieho konania bez prejednávania odvolania v merite a súčasne z dôvodu, že u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

POUČENIE : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

v Bratislave, dňa 10. marca 2010

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu